

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Istrati Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești, sediul Central din 19 februarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Rachiu Valeriu xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.01.2017 – 19.02.2018;

Instanța de apel: 06.04.2018 – 19.04.2018;

Instanța de recurs: 08.08.2018 – 21.11.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 19 februarie 2018, Rachiu Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită inculpatului, a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

2. Pentru a se pronunța prima instanță a constatat în fapt că inculpatul Rachiu Valeriu, la 13 octombrie 2016, aproximativ la ora 11:45, în xxxxx, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns a pătruns în gospodăria lui Garaba Marin, de unde a sustras 4 iepuri, cu prețul fiecăruia de 350 lei, în sumă totală de 1400 lei, astfel pricinuind părții vătămate o daună considerabilă, ceea ce la momentul săvârșirii infracțiunii constituia 70 unități convenționale, însă intenția nu și-a dus-o până la capăt deoarece la momentul comiterii furtului a fost surprins și stopat de către partea vătămată, Garaba Marin.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. art. 27, 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, tentativa de furt, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, însă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

3. Avocatul Istrati Ion în numele inculpatului a contestat sentința cu apel solicitând, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea apelului declarat, apărarea a invocat dezacordul cu soluția primei instanțe, considerând că probele reținute în constatarea vinovăției inculpatului nu pot servi temei pentru emiterea unei sentințe de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2018, apelul a fost respins ca nefondat și menținută sentința.

Instanța de apel a constatat că prima instanță a apreciat corect probele și circumstanțele cauzei penale, din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, încadrând just acțiunile inculpatului Rachieu Valeriu în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, tentativă de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, însă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul avocatului, Istrati Ion, precum că concluziile instanței contravin principiilor doctrinei naționale, și faptul că nu au fost enunțate probele administrate în susținerea vinovăției, în sensul dat fiind de reținut că probatoriul administrat la caz demonstrează integral vina acestuia, astfel lipsind careva neclarități și bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția acestuia, ca urmare alegațiile apărării fiind apreciate ca declarative.

De asemenea instanța de apel a respins alegațiile apărării precum că declarațiile părții vătămate și a martorilor sunt declarative, între acestea existând contradicții care nu au fost înlăturate și nu pot servi temei pentru emiterea unei sentințe de condamnare, or, apărarea nu a menționat careva pretinse contradicții existente între relatările acestor martori, cu atât mai mult că nici nu s-au identificat careva contradicții, astfel că atât pătimitul, Garaba Marin, a descris toate circumstanțele în care la văzut pe inculpatul Rachieu Valeriu în gospodăria sa, când încerca să sustragă iepurii, totodată relatările pătimitului au fost întărite de către martorul, Pascari Zaharia, care a menționat și el în consecutivitatea descrisă de pătimit ordinea desfășurării împrejurărilor comiterii infracțiunii, iar martorul, Macaru Nicolae, a confirmat încă odată cele relatate de pătimit, referitor la hainele în care era îmbrăcat inculpatul în ziua comiterii tentativei de furt.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondată alegația avocatului, precum că între inculpat și partea vătămată există relații ostile, generată de adresarea de către inculpat cu mai multe cereri la Primăria mun. Chișinău și impunerea lui Pascari Zaharia de a respecta igiena și curățenia în curtea comună, iar Pascari Zaharia a fost sancționat pentru aceste fapte, or, faptul dat nu poate fi pus la baza unei pretinse răzbunări așa cum afirmă apărarea, de vreme ce existența relațiilor ostile cu toate că nu a fost negată de către pătimitul, Garaba Marin, nu schimbă în esență concluzia adoptată la caz, în situația în care probatoriul administrat la caz demonstrează fără echivoc învinuirea înaintată lui Rachiu Vasile și exclude careva pretinse dubii sau incertitudini invocate.

Instanța de apel a respins și argumentul precum că comiterea tentativei de furt este o răzbunare realizată cu concursul organului de urmărire penală, iar declarațiile lui Pascari Zaharia nu pot fi reținute, or, cu toate că se invocă o pretinsă răzbunare din partea pătimitului, în sensul dat nu s-au adus careva probe clare și certe, cu atât mai mult martorul, Pascari Zaharia, sunt concludente și coroborează cu celelalte probe administrate la caz, acesta fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru depunerea de declarații intenționate false.

La fel, a fost respins și argumentul avocatului, Istrati Ion, precum că nu pot fi reținute nici declarațiile martorului Macaru Nicolae, deoarece acesta este colaborator de poliție și a înfăptuit investigațiile pe acest caz, fiind cointeresat în condamnarea lui Rachiu Valeriu, mai mult ca atât acesta denaturează realitatea circumstanțelor, or, martorul a relatat sub jurământ circumstanțele care îi sunt cunoscute și anume acesta a menționat în ce haine l-a văzut îmbrăcat pe Rachiu Valeriu în ziua de 13 octombrie, precum și a descris înregistrarea plîngerii depuse de către Garaba Mihail.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind nefondat și argumentul apărării precum că procesul-verbal de cercetare la fața locului este nul, deoarece a fost întocmit contrar prevederilor art. 260 Cod de procedură penală, deoarece acesta a fost întocmit în afara timpului stabilit de către organul de urmărire penală, fiind anticipat survenirii faptului delict, astfel că acesta contravine prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Rachiu Valeriu, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Avocatul Ion Istrati în numele inculpatului a declarat recurs solicitând repunerea acestuia în termen, casarea hotărârilor instanțelor de fond

cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece nu a fost demonstrată comiterea infracțiunii.

Invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, apărarea menționează că atât, în prima instanță, cât și în cea de apel a pledat în privința existenței contradicțiilor în declarațiile părții vătămate și ale martorilor, care nu au fost înlăturate în procesul judiciar.

Consideră că nu poate fi reținută concluzia instanțelor de fond privind lipsa relațiilor ostile între partea vătămată și inculpat.

În opinia apărării, este vagă și concluzia instanțelor de judecată referitor la declarațiile martorului Macaru Nicolae, deoarece acestea nu sunt confirmate prin alte probe.

Susține recurentul, că instanța de apel a dat o interpretare inadmisibilă referitor la valabilitatea „procesului-verbal de cercetare la fața locului”.

Invocă repunerea în termen pentru declararea prezentului recurs, dat fiind, că inculpatul a fost plasat în arest la domiciliu din data de 12 iunie, iar din aceste considerente, nu a avut posibilitatea de a contracta un avocat pentru depunerea recursului și numai la 20 iunie, a fost încheiat un contract de asistență juridică.

6. Procurorul a prezentat referință la recursul apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, care ar genera necesitatea casării deciziei recurate.

7. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 19 aprilie 2018, în prezența inculpatului Rachieu Valeriu și avocatului acestuia Istrati Ion (f.d. 131-135), totodată participanții la proces fiind înștiințați că pronunțarea deciziei motivate urmează să aibă loc la 17 mai 2018.

Cu toate acestea, instanța de recurs atestă că inculpatul și avocatul acestuia la data stabilită nu s-au prezentat în ședința de judecată, din motive necunoscute.

Conform prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile din data pronunțării deciziei.

La caz, termenul de declarare a recursului decurge din 18 mai 2018, ziua imediat următoare datei pronunțării deciziei motivate și a expirat la 18 iunie 2018, aceasta fiind și ultima zi de depunere a recursului, pe când apărarea a declarat recursul la 21 iunie 2018, prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei” respectiv cu depășirea termenului de declarare a acestuia.

Colegiul penal menționează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Raportând situația reținută în cauză la prevederile art. art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul conchide, că recursul declarat de avocatul Istrati Ion în numele inculpatului este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Istrati Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui **Rachiu Valeriu xxxxx**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 decembrie 2018.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor